

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.377/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke

Dr. Szilas Judit előadó bíró

Dr. Cséffán József bíró

Dr. Remes Gábor bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

A felperes: felperes1
cím1

A felperes képviselője: Szecskay Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Wellmann György ügyvéd
cím2

Dr. Vásárhelyi Árpád Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: Dr. Vásárhelyi Árpád ügyvéd
cím3

Az alperes: Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága
cím4

Az alperes képviselője: Dr. Káldi Zoltán kamarai jogtanácsos

A per tárgya: bányászati üggyel kapcsolatos közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat:

a Fővárosi Törvényszék 108.K.700.799/2025/33. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes (35. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2025. január 9-én kelt SZTFH-BANYASZ/28-2/2025. iktatószámú határozatával a egyéb1 védnevű bányatelek területén végzett szabálytalan bányászati tevékenység miatt a felperest 1.000.000 forint bírsággal sújtotta. A határozat indokolásában a 2024. október 17-én megtartott hatósági ellenőrzésre vonatkozó jegyzőkönyv, a felperes írásbeli nyilatkozata és a benyújtott okiratok alapján megállapította, hogy a felperes – a bányaüzem területén kívül – a város és hrsz.1 helyrajzi számú ingatlanon 2023. május 20. és 2024. február vége között bányafelügyeleti engedély nélkül végzett bányászati tevékenységet, amelynek során 136.958 m³ meddőanyag felhasználásával az 1. számú bányató feltöltését végezte. A város és hrsz.2 helyrajzi számú ingatlanon, a vasúti iparvágány nyugati oldalán végzett ásványi nyersanyag kitermelést követően a bányató végrézsüinek dőlését nem az ásványi nyersanyag természetes tulajdonságainak megfelelően alakította ki, mivel a rézsű vízfelszín feletti része több helyen elomlott.

[2] Az alperes a döntését a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 7. § (1) bekezdésére, 27. § (1) bekezdésére, 28. § (1) bekezdésére, 36. § (2) bekezdésére, 41. § (2)-(3) bekezdéseire, 41/B. § (1) bekezdésére, 49. § 4. pontjára, a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII. 19.) Korm. rendelet 25. § (1) és (4) bekezdéseire, a Bt. végrehajtásának egyes szabályairól szóló 20/2022. (I. 3.) SZTFH rendelet 1. § 3. pontjára, a bányaüzemekben megvalósítandó biztonsági és egészségvédelmi követelmények minimális szintjéről szóló 15/2022. (I. 28.) SZTFH rendelet (a továbbiakban: 15/2022 rendelet) 1. melléklet III. RÉSZ 1. pontjára alapította.

[3] A megállapított szabálytalan bányászati tevékenységek miatt bírság kiszabását tartotta indokoltnak, figyelemmel a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Szankció tv.) 2. §-ára, 3. § (1) bekezdésére, 9. § (3) bekezdés d) pontjára, 10. § (1) bekezdésére, részletesen ismertetve a bírság összegének meghatározásánál értékelt körülményeket.

A jogerős ítélet

[4] A felperes az alperes határozata ellen közigazgatási pert indított. Az elsőfokú bíróság a 2026. március 5-én kelt jogerős ítéletével a felperes keresetét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával elutasította.

[5] Az elsőfokú bíróság a felperesnek első tárgyalási napon és a védíratra tett 10. sorszámú írásbeli nyilatkozatában a hatósági ellenőrzést végzők megfelelő szakképesítésére, a bányászati tevékenység bányaüzemi területen kívül történő végzésének bizonyítottságára, 2025. november 10-én a 23. sorszámú nyilatkozatban előterjesztett tájrendezéssel kapcsolatos

kifogásokra, a hatósági ellenőrzés során készített fényképek megismerésének elmaradására, készítésének körülményeire, továbbá az ellenőrzési jegyzőkönyv iktatószámának hiányára vonatkozó előadásait a Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében meg nem engedett keresetváltoztatásnak tekintette, mert azok a határidőben előterjesztett keresetben foglaltakhoz képest új megtámadási irányt jelentettek.

[6] A felperes keresetében kifejtettekre figyelemmel megállapította, hogy alperes a Bt. 43. § (3) bekezdésére és 44. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel az ügyben hatáskörében járt el, továbbá Bt. 50/A. § (1b) bekezdés 25. és 27. pontjában kapott felhatalmazásra alapozottan a 15/2022. rendelet megalkotására hatáskörrel rendelkezett.

[7] A felperes megalapozottan állította, hogy az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 50. § (2) bekezdés c) pontja szerinti ügyintézési határidőt elmulasztotta, mert a határozatot 60 nap határidőn túl, 2025. január 9-én, azaz a 79. napon hozta meg. A felperes állításával szemben ezzel nem sérült a méltányos eljáráshoz való joga, a jóhiszeműség elve és a bizalmi elv sem, melyekkel kapcsolatban a felperes részletes indokolást sem fejtett ki. Az Ákr. 2. § (2) bekezdés c) pontjának sérelme az ügyintézési határidő be nem tartása kapcsán volt megállapítható. A határidő túllépés azonban a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát az ügy érdemére kihatóan nem érintette. A Bt. 41. § (3d) bekezdése szerinti 2 éves időintervallum szempontjából az első szankcionált jogsértés megállapításától számítottan a jelen per tárgyát képező második jogsértéssel együtt az alperes ugyanis egy éven belül további három jogsértést is megállapított a felperes terhére.

[8] A felperes kizárólag a véglegessé vált döntéssel szemben élhetett jogorvoslattal, az alperes pedig a perben volt abban a helyzetben, hogy a határozattal szemben előadott kereseti hivatkozásokra írásbeli nyilatkozatban reagáljon. Az alperes a védiratban a felperes által előadott jogsérelmekkel kapcsolatban fejtette ki az álláspontját, ezzel nem a határozatban foglaltakat pótolta, illetve egészítette ki. Az alperes határozatának indokolása nem hiányos, mert tartalmazza az irányadó tényállást, a megállapított jogsértéseket és az azok alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezéseket, továbbá azt is, hogy a jogkövetkezményt milyen mérlegelési szempontok mentén határozta meg.

[9] A felperes alaptalanul kifogásolta az ellenőrzési jegyzőkönyv tartalmát a bányauzem területén kívül végzett bányászati tevékenységgel, annak időtartamával és a rézsű dőlésének nem megfelelő kialakításával kapcsolatban, mert annak tartalma nem volt ellentmondásos, a feltárt jogsértéseket a jegyzőkönyv és a határozat egyértelműen tartalmazta. A felperes tisztában volt a biztonságellenes állapottal is, a jóváhagyott műszaki üzemi tervben a műszak végén beállítandó rézsű dőlésszögét maga határozta meg. Az ellenőrzés során a jogsértést nyilatkozata szerint a felelős műszaki vezető által meghatározott időpontra megszüntette (a bányató rézsűjét helyreállította), ezzel lényegében e körben a felelősségét elismerte.

[10] A felperes szankció elévülésére vonatkozó hivatkozása sem alapos, mert az Szankció tv. 5. §-a figyelembevételével az alperes a tudomásra jutástól számított 6 hónapon belül hozta meg a határozatát, továbbá a jogsértés megvalósításától számítottan 3 év nem telt el. A Szankció tv. 10. §-t alkalmazva az alperes helytállóan értékelte a bírság kiszabása során a jogsértéssel okozott hátrányt, valamint a bírság mértékénél értékelendő körülményeket, azokról tételesen is számot adott, indokolási kötelezettségének e körben maradéktalanul eleget tett.

A felülvizsgálati kérelem

[11] A felperes a felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatásával az alperes határozatának megsemmisítését és szükség esetén az alperes új eljárásra kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott részében történő hatályon kívül helyezését és e tekintetben az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Állította, hogy a jogerős ítélet az Alaptörvény B) cikkét, XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Ákr. 50. § (2) bekezdését, 51. §-át, 76. §-át, 81. §-át, a Kp. 2. § (1)-(3) bekezdéseit, 37. § (1) bekezdését, 43. § (1) bekezdését, 78. § (5) bekezdés a) pontját és 79. § (1) bekezdését sérti.

[12] A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad alpontja és b) pontja alapján kérte.

[13] Az ad) alpont körében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az alperes per során előadott – a határozat indokolásának kiegészítésére vonatkozó – nyilatkozatait elfogadta, azokat figyelembe vette, megsértve ezzel a felperes tisztességes eljáráshoz való jogát. Az alperes határozata indokolása a részsűvel kapcsolatosan az Ákr. 81. § (1) bekezdésébe ütközően hiányos, mert nem állapítható meg, hogy a jogsértő kialakítást mire alapította és abból a biztonságellenes állapot indoka sem tűnik ki, ezért érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan. Az elsőfokú bíróság a tényállás teljes körű tisztázását, illetve a megfelelő bizonyítás lefolytatását is elmulasztotta. A tényállás megalapozatlanságát a keresetben megfelelően valószínűsítette, de a Kp. 79. § (1) bekezdése ellenére az alperest nem kötelezte a tényállás valóságának bizonyítására. A helyszíni ellenőrzésen készült fényképfelvételeket csak a perben ismerhette meg, azokon dátum nem szerepelt, ezért e körben az elsőfokú bíróságnak bizonyítást kellett volna lefolytatnia, amelyet elmulasztott. Figyelmen kívül hagyta azt a körülményt is, hogy a részsű helytelen dőlésszögét alperes – a saját előadása szerint is – kizárólag szemrevételezéssel állapította meg. Az ügyintézési határidő túllépése jelentős jogsérelmet okozott számára, a jogsértés ugyanis súlyosító körülményként, illetve újabb bányászati jog megszerzésénél figyelembe veendő. Az elsőfokú bíróság mégis úgy foglalt állást, hogy az ügyintézési határidő túllépése az ügy érdemére nem hatott ki. Az elsőfokú bíróság annak ellenére minősítette jogszerűnek a bíróság kiszabását, hogy elismerte, az alperes nem értékelt minden körülményt. A keresetében a mérlegelési szempontok okszerűtlen alkalmazását és nem az alperes mérlegelési tevékenységét kifogásolta. Az alperes számos mérlegelési szempontot (jogsértéssel okozott hátrány, annak mértéke, visszafordíthatósága, jogsértéssel érintettek köre, felperes eljárást segítő, együttműködő magatartása, a jogsértést elkövető társaság gazdasági súlya) okszerűtlenül alkalmazott, amelyekre vonatkozó érvelését az elsőfokú bíróság megalapozatlanul utasította el. Az elsőfokú bíróság – a Kp. 43. § (1) bekezdését megsértve – a keresetváltoztatásnak nem minősülő előadásokat nem vette figyelembe.

[14] A b) pont körében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete jogkérdésben eltér a Kúria Kfv.III.35.425/2015/7., Kf.V.39.011/2020/9., Kfv.I.37.511/2023/8. és Kfv.I.37.111/2023/11. számú határozataitól, megjelölve azok releváns bekezdéseit. E határozatok kimondták: a bírósági felülvizsgálat tárgyát képező közigazgatási döntés valós indokait az ügyfélnek a közigazgatási eljárásban kell megismernie, a hiányzó indokolás az ügy érdemére kiható eljárási hiba, a közigazgatási határozat tartalma a per során nem egészíthető ki, a hiányzó indokokat a bíróság jogszerűen nem pótolhatja, az indokolás hiányosságát az alperes nem pótolhatja vagy egészítheti a védiratban tett nyilatkozatával, sem pedig a per során később. Ehhez képest a jelen ügyben eljáró elsőfokú bíróság az alperes által a per során előadottakat, amelyek egyértelműen a határozat indokolásának kiegészítésére irányultak, elfogadta, azokat figyelembe vette. Az elsőfokú bíróság indokolás nélkül tért el

továbbá a Kúria Kfv.III.45.134/2024/5. számú határozatától is, mert összemosta a mérlegelési szempont okszerűtlenségének, illetve a közigazgatási hatóság mérlegelő tevékenységének a vizsgálatát, és nem adta ennek indokát. Az elsőfokú bíróság tiltott keresetváltoztatással kapcsolatos álláspontja ellentétes a Kfv.II.37.754/2021/7. számú kúriai határozattal. A Kúria e határozatában részletesen vizsgálta azt a kérdést, hogy mi minősül keresetváltoztatásnak, bevezetve a látszólagos és valódi keresetváltoztatás fogalmát, amelyet az elsőfokú bíróság tévesen értelmezett. A közigazgatási perben a keresetváltoztatásról és keresetkiterjesztésről szóló 12/2025. Jogegységi határozat kimondta ugyan, hogy a fenti határozat a továbbiakban nem hivatkozható, de az eljárás a keresetlevél benyújtásával ezt megelőzően indult meg, ezért a figyelembevételének mellőzése a visszaható hatályú jogalkotás tilalmába ütközne.

A Kúria döntése és jogi indokai

[15] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[16] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, vagy

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[17] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak. A felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a kérelmező alapvető eljárás jogának valószínűsíthető sérelmére vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított felülvizsgálatot jelenti. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelmet előterjesztőnek e befogadási ok körében nem elegendő az általa megsérteni vélt eljárási szabályszegésre hivatkoznia, az indokolásnak olyan kétséget kell ébresztenie a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.I.35.472/2022/3., Kfv.VII.45.269/2022/2., Kfv.V.35.285/2023/2., Kfv.V.35.129/2024/2.).

[19] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alponthoz kapcsolódóan a befogadást a Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében külön is indokolni kell, a kialakult kúriai gyakorlat szerint a befogadás konkrét indokainak a felülvizsgálati kérelemből történő kiválogatása a Kúriára nem hárítható át. A felülvizsgálati kérelem előterjesztőjének továbbá azt is igazolnia kell, hogy az általa állított eljárási jogszabálysértés kihatott az ügy érdemére.

[20] A felperes e befogadási okhoz kapcsolódóan – a befogadást röviden indokolva – a felülvizsgálati kérelem érdemének meghatározott részeire utalt. Kifogásolta, hogy az alperes

a határozatát a perben tett nyilatkozatában egészítette ki, amelyet az elsőfokú bíróság tévesen értékelt, hiányolta a tényállás teljes körű tisztázását. Sérelmezte a határidő túllépés és a bírság körében figyelembe vett körülmények, valamint a keresetváltoztatás tilalmának elsőfokú bíróság általi téves értékelését.

[21] A per adatai alapján annyi megállapítható, hogy az alperes a határozatának indokolásában a megállapított jogsértéseket és azok jogszabályi alapját megjelölte, az elsőfokú bíróság pedig a határozat erre vonatkozó tartalmi értékeléséről a jogerős ítélet indokolásában {[35] - [40] bekezdések} számot adott. Részletesen vizsgálta és értékelte a határozat indoklását és a védirat tartalmát. A fényképfelvételek megismerése, a rézsű kialakítása körében előterjesztett kereseti kifogásokra szintén reagált {[28], [38] - [39] bekezdések}. Az elsőfokú bíróság részletesen vizsgálta továbbá az ügyintézési határidő alperes általi túllépését és azt a körülményt, hogy ennek az ügy érdemére van-e kihatása, figyelemmel az Ákr. és a Bt. 41. § (3d) bekezdés rendelkezéseire {[32] - [34] bekezdések}. Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti hivatkozásait – e között a bírság kiszabásának jogszerűségét részletesen, a jogsértéssel érintett egyes körülményekre kiterjedően egyenként – megvizsgálta, és az ítélete indoklásában az erre vonatkozó jogi álláspontját kifejtette {[43] - [52] bekezdések}. A tiltott keresetváltoztatás esetén egyenként megjelölte, hogy melyek azok a hivatkozások, amelyek a keresetben előadottakhoz képest eltérő megtámadási irányt jelentettek {[26] - [28] bekezdések}.

[22] Az ad) alpont körében a kérelmet előterjesztőnek az eljárási szabályszegést úgy kell bemutatnia, hogy a jogerős ítélet helytállósága további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető. A felperes ugyanakkor a felülvizsgálati kérelmében olyan, az ügy érdemére is kiható eljárási szabályszegést nem adott elő, amely a jogerős ítélet jogszerűségét megkérdőjelezve, további érdemi felülvizsgálatot igényelne. Az a körülmény, hogy a felperes a jogerős ítéletben kifejtett jogértelmezéssel nem ért egyet, a felülvizsgálati kérelem befogadását önmagában nem alapozza meg (Kfv.VII.37.807/2023/2., Kfv.VII.37.007/2024/2.). A felülvizsgálati kérelem befogadására ezért a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alkalmazásával nincs törvényes lehetőség.

[23] A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontjára alapítottan a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor lehet helye, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatában kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul. A jogegység követelménye azt az elvárás támogatja, hogy ugyanazon jogkérdést felvető ügyekben (ügyazonosság vagy összevethetőség) a jogértelmezés azonos legyen (Kfv.III.37.108/2022/2., Kfv.III.37.118/2022/2., Kfv.VI.37.039/2022/2., Jpe.I.60.002/2021/7., Jpe.II.60.019/2021/18.).

[24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében a közigazgatási szerv határozatának kötelező tartalmával és a védiratban való kiegészítésének következményeivel kapcsolatban több kúriai határozatra hivatkozott (Kfv.I.35.425/2015/7. adóügy, Kfv.V.39.011/2020/9. piacfelügyeleti ügy, Kfv.I.37.111/2023/11. földforgalmi ügy, Kfv.I.37.511/2023/8. földforgalmi ügy), amelyek tárgya a jelen ügytől teljes egészében eltért. A felperes a felülvizsgálati kérelme érdemi részében e kúriai döntéseknek a közigazgatási határozatok tartalmi követelményeivel összefüggő megállapításait idézte. A felperes által megjelölt kúriai határozatok arról foglaltak állást, hogy a közigazgatási ügyben eljáró hatóságnak a döntését indokolnia kell, ezzel ellentétes értelmezést ugyanakkor a jelen felülvizsgálattal érintett jogerős ítélet sem tartalmaz. Azt a kérdést, hogy a hatóság az indokolási kötelezettségének eleget tett-e és indokolása tartalmazza-e a döntése alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezéseket, minden ügyben egyedileg kell megítélni. Az elsőfokú bíróság e vizsgálatról a jogerős ítélet indoklásában számot adott, a megjelölt kúriai határozatokkal ellentétes következtetést a felülvizsgálni kért ítélet nem tartalmaz.

[25] A bírság kiszabásával összefüggő mérlegelési szempontok okszerűségével, illetve a közigazgatási szerv mérlegelési tevékenységével kapcsolatban felhívott Kfv.III.45.134/2024/5. számú foglalkozás-felügyeleti ügyben a Kúria megállapításait az adott ügy tényállásához igazodóan tette meg. Az elsőfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásában részletesen számot adott a bírság kiszabás körében értékelt körülmények okszerűségéről és jogszerűségéről. Hasonlóan a fentiekben kifejtettekhez a hivatkozott határozatban szereplő jogi állásponttól eltérő megállapítást a támadott jogerős ítélet nem tartalmaz.

[26] A felperes hivatkozott továbbá a keresetváltoztatás tilalmával kapcsolatban a Kúria Kfv.II.37.754/2021/7. számú határozatára, amely azonban a 2025. október 27-én meghozott 12/2025 Jogegységi határozat értelmében a továbbiakban nem hivatkozható. A fentiekre tekintettel a felperes által megjelölt kúriai határozatoknak a támadott jogerős ítélettel való jogegységi szempontú összehasonlítása nem indokolt.

[27] Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának a feltételei nem állnak fenn, ezért annak befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapulvételével megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[28] 1. A felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nincs lehetőség, ha a felülvizsgálati kérelemben előadottak nem valószínűsítenek olyan eljárási szabályszegést, amelynek eldöntéséhez az ügy érdemi vizsgálata szükséges.

2. *A Kp. 118. § (1) b) pontja alkalmazásával a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a kérelem tartalmaz olyan jogkérdést, amellyel összefüggésben a jogegységi szempontú összehasonlítás elvégzése indokolt.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[30] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2026. június 2.

Dr. Sperka Kálmán s. k.
a tanács elnöke

Kúria
VII.Kfv.37.377/2026/2

8

Dr. Szilas Judit s. k.
előadó bíró

Dr. Cséffán József s. k.
bíró

Dr. Remes Gábor s. k.
bíró

Dr. Varga Zs. András s. k.
bíró